

Sygn. akt VI Gz 43/18

POSTANOWIENIE

Dnia 02 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski

Sędziowie: SO Zbigniew Krepski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 2 marca 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku M. S.

o otwarcie postępowania sanacyjnego

na skutek zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie przewodniczącej w Sądzie Rejonowym w Toruniu z dnia 19 grudnia 2017r., sygn. akt V GR 14/17

postanawia

oddalić zażalenie

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem przewodnicząca zarządziła zwrot wniosku M. S. o otwarcie postępowania sanacyjnego, wskazując że mimo wezwania w terminie uzupełnił tylko część braków formalnych wniosku. Choć dłużnik sporządził plan restrukturyzacyjny to jednak ogranicza się on do ogólnikowego opisanie przyjętych założeń i nie zawiera wymaganego dla planu restrukturyzacyjnego biznesplanu wskazującego jakie efekty przeniesie restrukturyzacja ani w jaki sposób i na jakim poziomie zostanie przywrócona zdolność do spełniania zobowiązań. Dłużnik wprost stwierdził, że wielkość i charakter jego przedsiębiorstwa uniemożliwiają sporządzenia wstępnego biznesplanu odnowienia wskazującego jakie efekty przyniesie restrukturyzacja, co jest kluczowe do oceny zasadności otwarcia takiego postępowania. Dłużnik nie uprawdopodobnił też swojej zdolności do zaspokojenia kosztów postępowania sanacyjnego i zobowiązań powstałych po dniu jego otwarcia, bowiem w ogóle nie określił jakie i w jakiej wysokości ciążą na nim bieżące zobowiązania. Nie przedstawił pełnego zestawienia przewidywanych kosztów, w tym kosztów funkcjonowania przedsiębiorstwa, m.in. kosztów energii, opłat, czynszu, kosztów ubezpieczeń, zakupów oraz przewidywaną możliwość zaspokojenia zobowiązań powstałych po otwarciu postępowania sanacyjnego. Wprawdzie dłużnik przedłożył wykaz wierzycieli mających prawo mających prawo głosowania nad układem, lecz nie wskazał z jakiego powodu pozostali, nie wymienieni wierzyciele, nie mają takiego prawa. W związku z tym sporządzony przez wnioskodawcę plan restrukturyzacyjny nie spełnia warunków formalnych zawartych w art. 9 i 10 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. – Prawo restrukturyzacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1508 ze zm. dalej p.r.). Z tego powodu przewodnicząca na podstawie art. 130 § 1 i 2 k.p.c. w zw. z art. 209 p.r. zarządziła zwrot wniosku (j. 45-46).

W zażaleniu na to zarządzenie wnioskodawca zarzucił mu błąd w ustaleniach dotyczących oceny złożonych w odpowiedzi na zarządzenie do uzupełnienia braków formalnych wyjaśnień i w związku z tym wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia (k. 49-51)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne, a podniesiony zarzut błędnych ustaleń chybiony. Rację ma przewodnicząca, że skarżący nie uzupełnił braków formalnych wniosku. Dołączone do pisma z dnia 23 listopada 2017 r. dokumenty, w tym wstępny plan restrukturyzacyjny (k. 36-39), stanowi w istocie powtórzenie takiego planu stanowiącego załącznik do wniosku (k. 20-22).

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia przewodnicząca w sposób niedostateczny zaakcentowała wymagania formalne wniosku o otwarcie postępowania sanacyjnego określone w art. 284 ust. 1 p.r.), który, poza wstępnym planem restrukturyzacyjnym, musi zawierać także inne elementy, w tym uprawdopodobnienie zdolności dłużnika do bieżącego zaspokajania kosztów postępowania sanacyjnego i zobowiązań powstałych po dniu jego otwarcia (pkt 4). Zgodzić trzeba się z przewodniczącą, że takich elementów wniosek nie zawiera. To samo dotyczy niewskazania przez skarżącego przyczyn, dla których wierzyciele nie wymienieni przez niego nie mają prawa głosowania nad układem, mimo takiego wymagania określonego w art. 284 ust. 1 pkt 5 in fine p.r. Rację ma też przewodnicząca, że przedstawiony przez skarżącego plan restrukturyzacyjny nie zawiera wymaganych prawem elementów, a przede wszystkim wskazania efektów restrukturyzacji. Jak stanowi art. 284 ust. 1 pkt 3 p.u. wniosek powinien zawierać wstępny plan restrukturyzacyjny wraz z uzasadnieniem wskazujący, że jego wdrożenie przywróci dłużnikowi zdolność do wykonywania zobowiązań. Dłużnik ograniczył się do ogólnikowego opisanie przyjętych założeń oraz stwierdzenia, że wielkość i charakter przedsiębiorstwa uniemożliwią sporządzenie wstępnego biznesplanu odnowienia (k. 38). Dłużnik, jak słusznie podkreśliła przewodnicząca, nie przedstawił pełnego zestawienia przewidywanych kosztów, w tym kosztów funkcjonowania przedsiębiorstwa.

W konsekwencji i skoro mimo wezwania wnioskodawca nie uzupełnił braków formalnych zasadnie przewodnicząca na podstawie art. 130 § 2 k.p.c. w zw. z art. 209 p.u. zarządziła zwrot wniosku. Zażalenie jako bezzasadne należało więc oddalić (art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. w zw. z art. 209 p.r.).

Jerzy P. Naworski

Zbigniew Krepski Joanna Rusińska

(...)

Z.

1. (...),

2. (...),

3.(...)

T., 02/03/2018 r.